

Publicerad 2005-11-09 23:23 av SofiaN

Alone we stand, together we fall apart

Han väntade tills boken var stängd

Och det var något med hans hjärta
att det inte slog lika hårt som andras
Att han inte orkade följa vårt tempo
när vattnet steg högre

Hur han lämnade
delar av sig själv
överallt
och vi tog och åt
tills vi var mätta och belåtna

Att vi väntade oss kärlek
istället för sorg
och han såg aldrig stormen
innan orkanen var över

Hur vi väntade med tidtagningen
tills han var 3 meter framför mållinjen
för att se
för att se

för
att
se

och vi såg

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren SofiaN med Poeter.se id #3503 innehar upphovsrätten